

декларацією річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації. У складі фінансової звітності платник податків зазначає тимчасові та постійні податкові різниці за формою, встановленою Міністерством фінансів України.

Підприємства малого бізнесу є динамічним, найбільш гнучким, доступним та адаптивним сектором економіки. Тому прийняття нового Податкового Кодексу, зміна законів та законодавчих актів повинно бути направлено на вдосконалення законодавства, що регламентує діяльність малих підприємств та спрощення системи обліку та звітності, з ціллю його подальшого розвитку та покращення бізнес-середовища в Україні.

Література:

1. Закон України «Про державну підтримку малого підприємництва» від 19.10.2000 р. №2063-III // Все про бухгалтерський облік, 2000. - №114. - С. 20-22.
2. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань регулювання підприємницької діяльності». - Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, № 6, ст. 21).
3. Господарський кодекс України № 436-IV від 16.01.2003 р. (зі змінами та доповненнями).
4. Податковий кодекс України // Все про бухгалтерський облік, 2012. - №17-18.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва» із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів останнє №25 від 24.01.2011.

Науковий керівник: ст. викладач Ананська М.О.

Костенко М.В.

Особливості обліку і аудиту розрахунків з замовниками та постачальниками

У процесі здійснення фінансово-господарської діяльності у підприємства виникає потреба в проведенні розрахунків зі своїми контрагентами (замовниками та постачальниками).

Між підприємством та його контрагентом укладається договір, у якому визначають, порядок та форми розрахунків, обов'язки сторін, особливі умови. Обов'язково у договорі необхідно передбачити що буде першою подією – передплата або відвантаження. В основному сучасні підприємства працюють зі своїми контрагентами по передплаті, ця форма розрахунків дає гарантії в отриманні своєчасної оплати за отриману продукцію, товари, роботи, послуги.

Розрахунки з замовниками та постачальниками здійснюються на підставі первинних документів: накладних, рахунків-фактур, рахунків, актів прийнятих робіт, послуг, податкових накладних, товарно-транспортних накладних. Розрахункові документи, які надає підприємство-постачальник покупцеві на суму оплати за отриману продукцію, виконані роботи й отримані послуги повинні бути акцептовані. Акцент розрахункових документів – підпис уповноваженої особи на рахунку, що свідчить про те, що рахунок прийнятий до оплати.

На сьогодні одним з важливих і суперечливих питань діяльності українських підприємств є організація внутрішнього аудиту розрахунків з контрагентами.

Метою внутрішнього аудиту операцій з контрагентами є встановлення достовірності первинних даних щодо наявності зобов'язань перед постачальниками і підрядниками та заборгованості покупців і замовників, реальність наявних зобов'язань та заборгованості, законності і доцільноті проведених розрахунків, повноти і своєчасності відображення даних в первинних документах та облікових реєстрах, правильності ведення обліку розрахунків з замовниками та постачальниками і його відповідності прийнятій на підприємстві облікової політиці, положенням (стандартам) бухгалтерського обліку, достовірність відображення стану розрахунків з контрагентами у звітності.

Аудит операцій з контрагентами проводять за допомогою фактичного та документального контролю. Фактичний контроль це проведення інвентаризації розрахунків з постачальниками та підрядниками. Документальний контроль це перевірка правильності складання первинних та зведеніх документів по розрахункам з постачальниками та підрядниками.

Аудит операцій з контрагентами може включати наступні кроки:

- перевірка реальності заборгованості наявної на кінець місяця;
- перевірка правильності і відображення витрат та доходів згідно Податкового кодексу України;
- вживання відповідних заходів щодо доведення до відома керівництва ситуацій стосовно осіб, які винні в порушенні встановлених принципів обліку.

Також, більше уваги, підприємствам слід приділяти організації аналітичного обліку розрахунків з контрагентами. Аналітичний облік розрахунків з контрагентами необхідно вести окремо по кожному покупцю і замовнику та постачальнику і підряднику в розрізі кожного рахунку до оплати, по місцях зберігання й обліковим (товарним) партіям, для визначення ознак розподілу береться в увагу: характер товару, можливість зберігання партії в процесі перевезення, перевалки, збереження, навантаження.

Література:

1. П(С)БО №10 “Зобов'язання”, затверджений приказом Міністерства фінансів України № 237 від 08.10.99 р.
2. Український бухгалтерський тижневик «Дебет-Кредит». – Режим доступу: <http://www.dtkt.com.ua/>